

HOTĂRÂRE

privind trecerea unor imobile din domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea, în vederea retrocedării acestora proprietarilor

Consiliul Județean Vâlcea întrunit în ședința ordinară din data de 31.07. 2009, la care participă un număr de ... consilieri județeni din totalul de 32 în funcție;

Având în vedere Expunerea de motive a Președintelui Consiliului Județean Vâlcea, înregistrată la nr.9006 din 22.07. 2009;

Luând în considerare Raportul de specialitate al Direcției Tehnice înregistrat la nr.9007 din 22.07. 2009 și avizele comisiilor de specialitate ale Consiliului Județean Vâlcea;

Ținând seama de dispozițiile Deciziei Civile nr.88/A din 07 mai 2009, pronunțate de Curtea de Apel Pitești;

În conformitate cu prevederile art.10, alin.(2) din Legea nr.213/1998, privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu cele ale art.121, alin.(1) din Legea administrației publice locale nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

În temeiul art. 97 din Legea administrației publice locale nr.215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

HOTĂRĂȘTE:

Art.1 Se aprobă trecerea bunurilor, ale căror date de identificare sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea, în vederea retrocedării acestora proprietarilor.

Art.2 Secretarul Județului Vâlcea, va comunica, prin Compartimentul Cancelarie, prezenta hotărâre Direcției Tehnice, Direcției Economice, Direcției Administrație Locală și Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, în vederea aducerii la îndeplinire a prevederilor ei,

și va asigura publicarea acesteia pe site-ul Consiliului Județean Vâlcea și în Monitorul Oficial al Județului Vâlcea.

Prezenta hotărâre a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 45 alin.(3) coroborate cu cele ale art.98 din Legea administrației publice locale nr.215/2001, republicată cu modificările și completările ulterioare, cu un număr de ...voturi pentru, ... voturi împotriva și ... abțineri.

PREȘEDINTE,

Ion CÎLEA

**AVIZAT PENTRU LEGALITATE
SECRETAR AL JUDEȚULUI,**

Constantin DIRINEA

**AVIZAT
DIRECTOR EXECUTIV,**

Bogdan LASTUN

Râmnicu Vâlcea

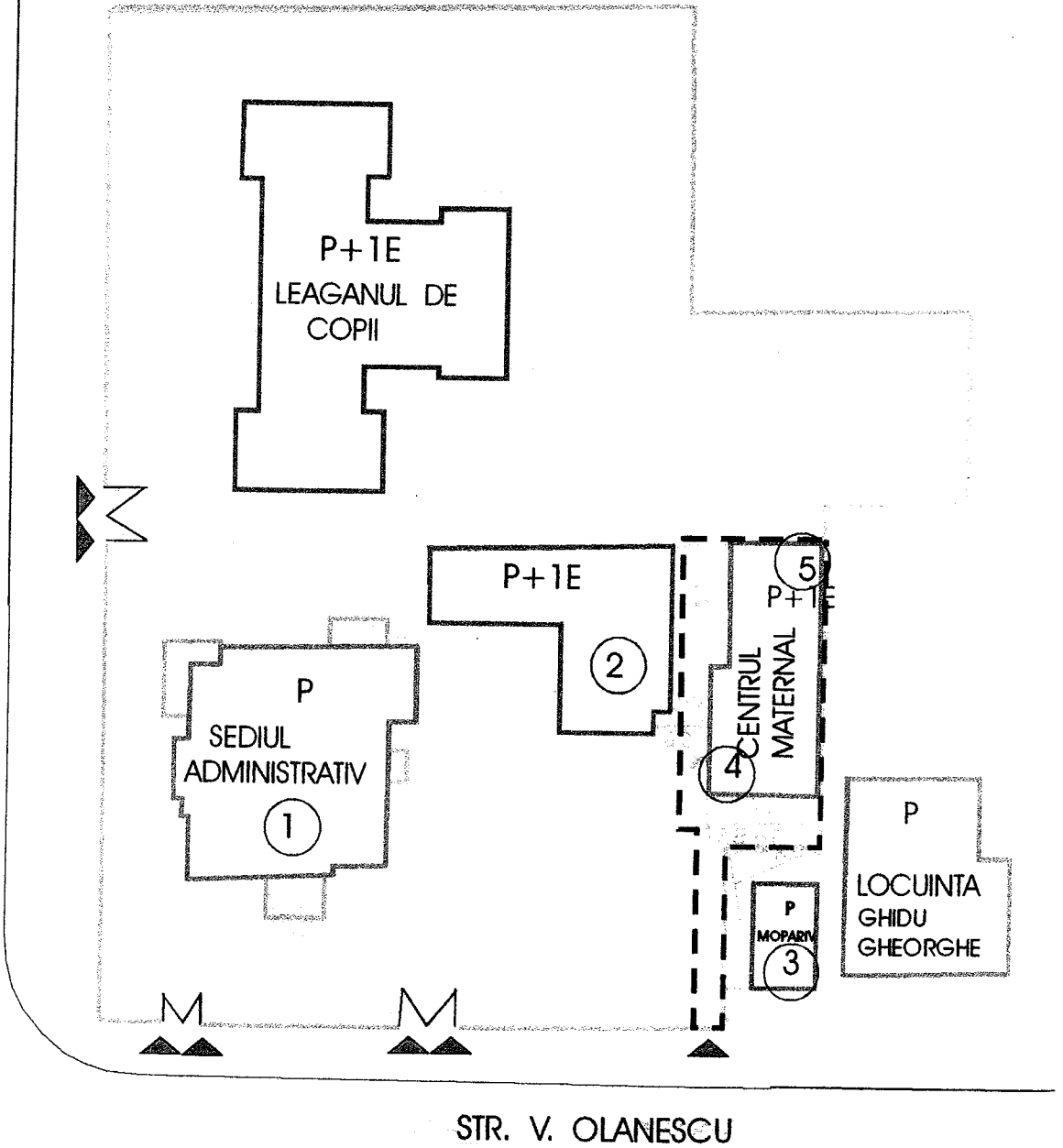
CONSILIUL JUDEȚEAN VÂLCEA**ANEXA LA HOTĂRÂREA CONSILIULUI JUDEȚEAN VÂLCEA NR.****DIN****2009**

Nr. crt.	Denumirea bunului	Adresa	Anul PIF	Elemente de identificare	Situația juridică	Valoare inventar lei
1	2	3	4	5	6	7
1	Teren	Municipiul Râmnicu Vâlcea, str.Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea	1997	S= 1673,08mp	Proprietatea Privată a județului Vâlcea	2635,1
2	Pavilion B (corp clădire1)	Municipiul Râmnicu Vâlcea, str.Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea	1930	Sc=223,81mp, 5 camere cu dependințe, hol, beci, S+P, zidărie cărămidă, planșeu lemn, învelitoare țiglă	Proprietatea Privată a județului Vâlcea	158.343,51
3	Infirmierie și carantină (corp clădire2)	Municipiul Râmnicu Vâlcea, str.Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea	1940	Sc=130,3mp, 6 camere, P+1, fundație beton armat, zidărie cărămidă, planșeu beton armat	Proprietatea Privată a județului Vâlcea	129.859,72

PREȘEDINTE,**Ion Cîlea**

CURTEA DE APEL PITESTI
SECTIA CONFLICTE DE MUNCA
SI ASIGURARI SOCIALE
 DOSAR NR. 2231/2006
46

B-DUL TUDOR VLADIMIRESCU

LEGENDA

- LIMITA PROPRIETATE D.J.P.C. VALCEA
- TEREN AFERENT CENTRULUI MATERNAL
- CONSTRUCTII SEDIU ADMINISTRATIV SI CENTRUL MATERNAL
- CONSTRUCTII D.J.P.C. VALCEA
- CONSTRUCTII MOPARIV SI GHIDU GHEORGHE
- ACCES AUTO SI PIETONAL

EXPERT TEHNIC
Ing. HIRZA DANIEL

CONSILIUL JUDEȚEAN VÂLCEA
Nr.9006 din 22.07.2009

EXPUNERE DE MOTIVE

la proiectul de hotărâre privind trecerea unor imobile din domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea, în vederea retrocedării acestora proprietarilor

Prin prezentul proiect de hotărâre se propune **trecerea a două corpuri clădire, precum și a unui teren în suprafață de 1673,08mp**, situate în incinta Direcției Generale pentru Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea, din domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea.

Datele de identificare ale imobilelor sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul proiect de hotărâre.

Prin Decizia civilă nr.88/A din 07 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția Civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie, au fost admise apelurile declarate de reclamantii Lupaș Adrian, Lupaș N. Nicolae, Lupaș Ovidiu, Teodosiu Ana, Lupaș Virgiliu, domiciliați în municipiul București, str. Puțul cu Plopi, nr.4, et.2, ap.5, sector 2 și de pârâtul Consiliul Județean Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. General Praporgescu, nr.1, județul Vâlcea, împotriva sentinței civile nr.175 din 08 octombrie 2001 pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.4520/2000, intimați fiind Direcția Sanitară Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, Calea lui Traian nr.331, județul Vâlcea și Direcția Generală pentru Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea.

Astfel, prin Decizia civilă mai sus menționată Consiliul Județean Vâlcea este obligat să lase reclamantilor în deplină proprietate și

posesie următoarele imobile: 2 corpuri clădire, unul cu 5 camere și dependințe, având numai parter și celălalt compus din parter și etaj cu 6 camere și terenul aferent în suprafață de 1673,08mp.

De asemenea, s-a instituit în favoarea apelantului Consiliul Județean Vâlcea, pe terenul proprietatea reclamantilor, un drept de suprafață fără plată, respectiv pe terenul în suprafață de 195,70mp, cu următoarele vecinătăți: E- construcția existentă a DGASPC Vâlcea, V- terenul reclamantilor, N- clădire P+1 a reclamantilor, S- proprietatea Ghidu Gheorghe, care reprezintă terenul aferent Centrului Maternal.

Totodată s-a dispus constituirea în favoarea Consiliului Județean Vâlcea a servituții de trecere, fără plată, de la Centrul Maternal la str. V. Olănescu, pe terenul proprietatea reclamantilor în suprafață de 21,72mp (L=18,05m).

Prin adresa înregistrată la Consiliul Județean Vâlcea sub nr.8573 din 14.07.2009, domnul Popa Marin, procurator al domnului Lupaș Adrian ne solicită predarea imobilelor construcții și teren, situate în incinta Direcției Generale pentru Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea, în baza Deciziei civile nr.88/A din 07 mai 2009, pronunțată de Curtea de Apel Pitești.

În acest scop, se propune trecerea imobilelor menționate, din domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea, în scopul retrocedării acestora proprietarilor, propunerea fiind în conformitate cu prevederile art. 10 alin.(2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia coroborate cu art. 121 alin.(1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere considerentele prezentate, s-a elaborat prezentul proiect de hotărâre pe care îl supunem analizării și adoptării Consiliului Județean Vâlcea.

**CONSILIUL JUDEȚEAN VÂLCEA
DIRECȚIA TEHNICĂ**

Nr.9007 din 22.07.2009

**AVIZAT:
VICEPREȘEDINTE,**

Romulus Bulacu

RAPORT DE SPECIALITATE

**la proiectul de hotărâre privind trecerea unor imobile din
domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea, în
vederea retrocedării acestora proprietarilor**

Prin expunerea de motive nr.9006 din 22.07.2009 se propune trecerea a două corpuri clădire, precum și a unui teren în suprafață de 1673,08mp, situate în incinta Direcției Generale pentru Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea, din domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea.

Prin Decizia civilă nr.88/A din 07 mai 2009 pronunțată de Curtea de Apel Pitești, Secția Civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie, au fost admise apelurile declarate de reclamantii Lupaș Adrian, Lupaș N. Nicolae, Lupaș Ovidiu, Teodosiu Ana, Lupaș Virgiliu, domiciliați în municipiul București, str. Puțul cu Plopi, nr.4, et.2, ap.5, sector 2 și de pârâțul Consiliul Județean Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. General Praporgescu, nr.1, județul Vâlcea, împotriva sentinței civile nr.175 din 08 octombrie 2001 pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.4520/2000, intimați fiind Direcția Sanitară Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, Calea lui Traian nr.331, județul Vâlcea și Direcția Generală pentru Asistență Socială și Protecția Copilului Vâlcea, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, str. Tudor Vladimirescu, nr.28, județul Vâlcea.

Astfel, prin Decizia civilă mai sus menționată Consiliul Județean Vâlcea este obligat să lase reclamantilor în deplină proprietate și posesie următoarele imobile: 2 corpuri clădire, unul cu 5 camere și

dependințe, având numai parter și celălalt compus din parter și etaj cu 6 camere și teren în suprafață de 1673,08mp.

De asemenea, se instituie în favoarea apelantului Cosiliul Județean Vâlcea, pe terenul proprietatea reclamantilor, un drept de suprafață fără plată, respectiv pe terenul în suprafață de 195,70mp, care reprezintă terenul aferent Centrului Maternal.

Totodată s-a dispune constituirea în favoarea Consiliului Județean Vâlcea a servituții de trecere fără plată de la Centrul Maternal la str. V. Olănescu, pe terenul proprietatea reclamantilor în suprafață de 21,72mp (L=18,05m).

În acest scop, se propune trecerea imobilelor menționate, din domeniul public în domeniul privat al județului Vâlcea, în scopul retrocedării acestora proprietarilor, propunerea fiind în conformitate cu prevederile art. 10 alin.(2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia coroborate cu art. 121 alin.(1) din Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

DIRECTOR EXECUTIV,

**COMPARTIMENT ADMINISTRAREA
DOMENIULUI PUBLIC**

Ghiță Alexandru

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL PITEȘTI
SECȚIA CIVILĂ, PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE
MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE ȘI PENTRU CAUZE CU
MINORI ȘI DE FAMILIE

DOSAR NR. 736/46/2008

DECIZIA CIVILĂ NR. 88/A

Ședința publică din 07 Mai 2009

Curtea compusă din:

Președinte: Mariana Stan, judecător

Judecător : Jeana Dumitrache

Grefier : Nicoleta Silvia Baraghin

S-au luat în examinare, pentru pronunțare, apelurile declarate de reclamantii LUPAȘ ADRIAN, LUPAȘ N. NICOLAE, LUPAȘ OVIDIU, TEODOSIU ANA, LUPAȘ VIRGILIU, domiciliați în București, str. Puțul cu Plopi nr.4, et.2, ap.5, sector 2 și de pârâții CONSILIUL JUDEȚEAN VÂLCEA, Rm.Vâlcea, str.General Praporgescu nr.1, județul Vâlcea, STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, București, str.Apollodor nr.17, sector 5, SC MOPARIV SA RM. VÂLCEA-PRIN SUCCESORUL ÎN DREPTURI SC"ȘAPTE SPICE" S.A, FOSTĂ SC"VEL PITAR" SA, Rm.Vâlcea, str.Timiș nr.22, județul Vâlcea și SC"VP MAGASSIN" SA, Rm.Vâlcea, str.Timiș nr.22, sc.1, ap.birou nr.9, județul Vâlcea, împotriva sentinței civile nr.175 din 08 octombrie 2001 pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.4520/2000, venit spre rejudecare după casare.

Apelurile sunt scutite de plata taxei judiciare de timbru.

Curtea constată că dezbaterile asupra apelului s-au desfășurat în ședința publică din data de 24 aprilie 2009 și au fost consemnate în încheierea de amânare a pronunțării din aceeași dată, care face parte integrantă din prezenta decizie.

Pronunțarea a fost amânată la 30 aprilie 2009 și ulterior, astăzi, 07 mai 2009, când în urma dezbaterii s-a pronunțat următoarea soluție.

CURTEA

Prin acțiunea înregistrată la data de 5 mai 1998, reclamantii Lupaș Adrian, Lupaș N.Nicolae, Lupaș Ovidiu, Teodosiu Ana și Lupaș Virginiu au chemat în judecată pe pârâții Direcția Sanitară a Județului Vâlcea, Leagănul pentru Copii Râmnicu Vâlcea și S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea pentru

a fi obligați să le lase în deplină proprietate și posesie imobilul casă cu 5 camere, hol mare și dependințe, plus construcția alăturată acestui imobil principal, construcție ce este prevăzută cu etaj, imobile aflate în folosința Leagănelui pentru Copii Râmnicu Vâlcea, situate în Râmnicu Vâlcea, str.Plt.Vasile Olănescu, precum și terenul aferent acestor construcții în suprafață de 1.200 m.p. Reclamanții au solicitat a se judeca și în contradictoriu cu S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea, pentru ca și această pârâtă să respecte dreptul de proprietate și posesie asupra unui teren situat în Râmnicu Vâlcea, str.Plt.Vasile Olănescu nr.3, în suprafață de 340 m.p. (10 x 34 m.) pe care pârâta a amplasat o unitate de desfacere a produselor de panificație nr.14.

În motivarea acțiunii, întemeiată în drept pe dispozițiile art.480 și urm.Cod civil, reclamanții au arătat că în calitate de fii sunt moștenitorii defunctului Lupaș N.Nicolae, decedat la 9 decembrie 1959 și că acesta a dobândit în proprietate la data de 15 ianuarie 1924, prin act de vânzare-cumpărare, un imobil compus din 5 camere, hol mare, dependințe, numită „corp de casă principal” și o altă construcție cu etaj situată în partea dinspre Serviciul tehnic, ambele imobile fiind situate în Râmnicu Vâlcea, str.Vasile Olănescu nr.1, colț cu B-dul Tudor Vladimirescu.

Același autor comun a cumpărat prin contractul autentic de vânzare-cumpărare din 2 septembrie 1940, un teren în suprafață de 340 m.p. de la Gheorghe Ciucă (f.4-5 dosar).

Ambele imobile sus individualizate au trecut abuziv în proprietatea statului în baza Decretului nr.92/1950, fiind preluate de stat de la Lupaș Nicolae, tatăl inginerului Lupaș N.Nicolae, autorul reclamanților figurând la poziția nr.171 din anexa la decretul de naționalizare.

Mai arată reclamanții că în prezent imobilele construcții sunt folosite de Leagănel pentru Copii Râmnicu Vâlcea, aflat în subordinea Direcției Sanitare Vâlcea și că această pârâtă nu are un titlu de proprietate.

Nici pârâta S.C. „Mopariv” S.A. nu are un titlu valabil cu privire la terenul în suprafață de 340 m.p. unde aceasta și-a amplasat o unitate de desfacere a produselor de panificație.

Pârâatul Leagănel pentru Copii Râmnicu Vâlcea a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, întrucât imobilele revendicate au trecut cu titlu în proprietatea statului și în prezent fac parte din domeniul public.

Același pârât a formulat o cerere de intervenție forțată a Ministerului Finanțelor Publice prin D.G.F.P. Râmnicu Vâlcea.

S-a mai susținut că acțiunea în revendicare este inadmisibilă, deoarece trebuia urmată procedura de restituire în baza Legii nr.112/1995, ipoteză în care reclamanții nu ar fi avut dreptul la restituire în natură, ci doar

la acordarea de despăgubiri, conform prevederilor art.38 din Legea nr.112/1995, imobilul primind o altă destinație la data preluării de către stat.

Reclamanții și-au precizat acțiunea în sensul că solicită respectarea dreptului de proprietate cu privire la suprafața de 1.672 m.p. rezultați în urma măsurătorilor din cadrul expertizei, din care pârâta S.C. „Mopariv” S.A. deține 60 m.p.

La data de 8 octombrie 1998, Consiliul Județean Vâlcea a formulat cerere de intervenție în interes propriu, în motivarea căreia a arătat că la 22 septembrie 1998, între acesta și Direcția Sanitară a Județului Vâlcea a fost semnat protocolul de predare-primire prin care activul și pasivul Leagănelui pentru Copii Râmnicu Vâlcea a fost preluat de Consiliul Județean Vâlcea, conform prevederilor art.47 din O.G. nr.26/1997 privind protecția copilului aflat în dificultate, aprobat prin Legea nr.108/1998.

În drept au fost invocate prevederile art.49-56 din Codul de procedură civilă.

În ședința publică din 18 decembrie 1998, Consiliul Județean Vâlcea a depus precizare la cererea de intervenție, arătând că în conformitate cu prevederile art.3 din H.G. nr.205/1997 s-a înființat, conform Hotărârii nr.37/1997, Direcția Județeană pentru Protecția Drepturilor Copilului Vâlcea, în cadrul Consiliului Județean Vâlcea, aceasta funcționând ca instituție publică cu personalitate juridică.

Aceiași intervenient a opus cererii de chemare în judecată a reclamanților o întâmpinare și o cerere reconvențională, aceasta din urmă neprimită însă de instanță.

Prin sentința civilă nr.32 din 10 februarie 1999, Tribunalul Vâlcea a admis acțiunea în revendicare și cererea de intervenție formulată de Consiliul Județean Vâlcea.

A fost obligat Consiliul Județean Vâlcea, în subordinea căruia se află Leagănel pentru Copii din Vâlcea, să respecte proprietatea și posesia reclamanților asupra imobilului în care își desfășoară activitatea Leagănel pentru Copii situat în Râmnicu Vâlcea (str.V.Olănescu nr.1, compus din două corpuri de clădire, unul cu 5 camere și dependințe, având numai parter și celălalt compus din parter și etaj din paiantă, 6 camere și teren, în suprafață de 1673,08 m.p.

A fost obligată pârâta S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea să respecte proprietatea și posesia reclamanților asupra unui teren în suprafață de 60,92 m.p. situat la aceeași adresă.

Prin aceeași sentință s-a respins excepția ridicată de pârâatul Consiliul Județean Vâlcea privind faptul că imobilul s-ar afla cuprins în domeniul public.

Astfel, instanța de fond și-a motivat soluția în sensul că statul a dobândit imobilele de la un neproprietar, respectiv de la Lupaș Nicolae, cu

aplicarea greșită a dispozițiilor Decretului nr.92/1950. Drept urmare, preluarea imobilului în proprietatea statului s-a făcut de la un neproprietar și nu de la adevăratul proprietar care nu a pierdut niciodată dreptul de proprietate asupra acestuia.

În cadrul acțiunii în revendicare, instanța a comparat titlurile proprietarilor, constatând că cel al reclamantilor este mai bine caracterizat.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel pârâții S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea și intervenientul Consiliul Județean Vâlcea criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Prin decizia civilă nr.55/A/7 octombrie 1999, Curtea de Apel Pitești – Secția Civilă a respins ca nefondate apelurile, păstrând motivarea instanței de fond.

Intervenientul Consiliul Județean Vâlcea și pârâta S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea au formulat recurs împotriva deciziei de mai sus, pe care au criticat-o pentru motivele prevăzute de art.304 pct.9 Cod procedură civilă.

Astfel, Consiliul Județean Vâlcea a adus critici ce vizează greșita aplicare a legii, susținând în esență, că trecerea în proprietatea statului a imobilului revendicat a operat cu titlu, acesta făcând parte din domeniul public al statului, întrucât autorul reclamanților era industriaș și că cererea reconvențională a fost restituită fără bază legală.

Recurenta S.C. „Mopariv” S.A. a invocat critici în sensul greșitei aplicări a legii, arătând că aceasta a obținut terenul revendicat de la stat, care la rândul său l-a obținut cu titlu.

Prin decizia nr.1538 din 5 mai 2000, Curtea Supremă de Justiție – Secția Civilă a admis recursurile, a casat decizia și sentința civilă nr.32 din 10 februarie 1999 a Tribunalului Vâlcea și a trimis cauza aceleiași instanțe de fond, pentru rejudecare, sub aspectul rezolvării cererii de intervenție în interes propriu formulată de intervenientul Consiliul Județean Vâlcea.

Instanța de control a apreciat ca legale și temeinice interpretările instanțelor de fond și apel în ceea ce privește preluarea de către stat a imobilului fără titlu, întrucât acest transfer a operat de la o altă persoană decât adevăratul proprietar.

S-a menționat că instanțele nu au soluționat legal cererea de intervenție în interes propriu a Consiliului Județean Vâlcea și nu au lămurit situația juridică a construcției edificată de pârâta S.C. „Mopariv” S.A. pe o parte din terenul revendicat, instanței de fond revenindu-i obligația fie de a judeca cererea reconvențională odată cu cererea principală, fie de a dispune respingerea ei, conform art.120 alin.(2) din Codul de procedură civilă, greșeală imputabilă instanței, care a luat măsura restituirii cererii reconvenționale.

Cauza a fost trimisă spre rejudecare, urmând ca instanța de trimitere să soluționeze cererea reconvențională.

În rejudecare, prin sentința civilă nr.175 din 8 octombrie 2001 pronunțată de Tribunalul Vâlcea, s-au admis în parte cererile reclamantilor, precum și cererea reconvențională introdusă de Consiliul Județean Vâlcea, cu modificările și completările ulterioare (f.84 dosar), în contradictoriu cu Direcția Județeană pentru Protecția Copilului Vâlcea, Leagănul de Copii Râmnicu Vâlcea și S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea.

A fost obligată pârâta S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea să lase în deplină proprietate și liniștită posesie suprafața de teren de 98,175m.p. pe care se află amplasat un chioșc alimentar de desfacere produse panificație nr.14 (7,70 x 12,75 m.) - situată în Râmnicu Vâlcea, str.V.Olănescu nr.3 (f.152 dosar).

Intervenientul Consiliul Județean Vâlcea a fost obligat la plata sumelor de: 195.244.030 lei cu titlu de daune reprezentând contravaloarea terenului grevat de sarcini și 47.325.079 lei contravaloarea lipsei de folosință a imobilelor în litigiu - construcții și teren, începând cu data de 7 octombrie 1999.

S-a instituit în favoarea Consiliului Județean Vâlcea și unitățile administrativ-teritoriale aflate în subordine, respectiv Direcția Județeană pentru Protecția Copilului Vâlcea și Leagănul de Copii din Râmnicu Vâlcea, pe terenul proprietatea reclamantilor, un drept de suprafață în suprafață de 195,70 m.p., identificat pe planșa nr.2 a raportului de expertiză, cu vecinătățile: E - construcția existentă a Leagănelui pentru Copii, N - clădirea parter plus etaj P + E a reclamantilor, V - terenul reclamantilor, S - proprietate Ghidu Gheorghe; reprezentând terenul aferent Centrului maternal.

A fost constituit în favoarea acelorași pârâți o servitute de trecere de la Centrul maternal la calea publică, str.V.Olănescu, pe terenul proprietatea reclamantilor și în suprafață de 21,72 m.p. (lungimea = 18,05 m.) redată în planșa nr.3 prin culoare galbenă.

Prin aceeași sentință a fost respinsă cererea Consiliului Județean Vâlcea privind despăgubirile civile și de instituire drept de retenție.

A fost obligat Consiliul Județean Vâlcea la plata sumei de 5.000.000 lei și S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea la 2.000.000 lei cheltuieli de judecată față de reclamanti.

În rejudecare, cadrul procesual a fost modificat prin întâmpinarea depusă de Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului (în calitate de succesoare a Leagănelui pentru Copii Râmnicu Vâlcea) prin care aceasta a invocat lipsa calității procesuale pasive, arătând că titularul dreptului este Consiliul Județean Vâlcea.

Reclamantii, în contradictoriu cu Consiliul Județean Vâlcea, Direcția Județeană pentru protecția Drepturilor Copilului Vâlcea și S.C. „Mopariv” S.A., au solicitat ca pârâții să fie obligați la plata contravalorii

lipsei de folosință a imobilelor, calculată începând cu ultimii 3 ani anterior introducerii acțiunii (f.84 - dosar nr.4520/2000).

Consiliul Județean Vâlcea a depus o cerere modificatoare a cererii reconvenționale, solicitând plata despăgubirilor civile reprezentând contravaloarea investițiilor efectuate la cele două construcții finalizate din fonduri PHARE TACIT FUNDS, instituirea unui drept de retenție asupra construcțiilor revendicate până la achitarea integrală a contravalorii despăgubirilor solicitate, constituirea unei servituți de trecere pe terenul revendicat de reclamant și a unui drept de suprafață asupra terenului aferent construcției „Centru Maternal”.

Cererii de chemare în judecată, cum a fost modificată, pârâta S.C. „Mopariv” S.A. i-a opus „întâmpinare”, solicitând respingerea acțiunii modificate, întrucât terenul în suprafață de 60,92 m.p. situat în Râmnicu Vâlcea, str.Pl.V.Olănescu nr.3, este proprietatea sa, conform certificatului de atestare a dreptului de proprietate Seria M 07 nr.0242.

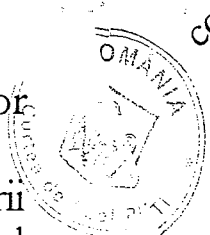
Pentru a hotărî astfel, instanța a reținut pe baza probatoriilor administrate în toate fazele procesuale, că imobilele revendicate sunt proprietatea reclamantilor, iar Consiliul Județean Vâlcea a construit pe terenul acestora Centrul Maternal pentru Direcția Județeană pentru Protecția Copilului Vâlcea, construcție ce nu face obiectul restituirii, astfel că s-a respins capătul de cerere privind acordarea contravalorii construcției de 593.632.000 lei.

S-a admis capătul de cerere privind obligarea pârâtei S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea să lase în deplină proprietate și liniștită posesie terenul în suprafață de 98,175 m.p., cu motivarea că certificatul de atestare a dreptului de proprietate Seria M 07 nr.0242 din 15 martie 1996, de care se prevalează pârâta, într-o acțiune de comparare a titlurilor de proprietate invocate de părți, nu este preferabil titlului reclamantilor, acesta din urmă fiind mai bine caracterizat, dându-i astfel preferabilitate acestuia.

S-a precizat că potrivit art.46 din O.U.G. nr.26/1997 republicată, patrimoniul Leagănelui de Copii a fost preluat de Consiliul Județean Vâlcea, cu această motivare ilustrându-se împrejurarea că Direcția Județeană pentru Protecția Copilului se află în subordinea Consiliului Județean Vâlcea.

Cererea de intervenție a Consiliului Județean Vâlcea a fost respinsă în ceea ce privește despăgubirile (reprezentând contravaloarea investițiilor executate la cele două construcții), întrucât lucrările menționate nu au fost identificate, evaluate, neexistând nici un început de dovadă scrisă, singura documentație prezentată de intervenient vizând construcția nouă – Centrul Maternal și a fost executată prin fonduri Phare și guvernamentale și nu interesează cauza de față.

Instanța a apreciat că dreptul de suprafață în favoarea intervenientului a fost născut în puterea legii, cu privire la terenul de sub

construcție, astfel că urmează ca superficialului să i se permită accesul la construcția respectivă, cu dreptul proprietarului terenului de a primi o despăgubire corespunzătoare de la superficial, stabilită în raportul de expertiză.

Ca atare, în temeiul art.616 Cod civil, tribunalul a admis capătul de cerere privind instituirea unei servituți de trecere și a dispus crearea unei căi de acces pe terenul reclamantilor, de la Centrul Maternal la calea publică.

Cererea de introducere în cauză (intervenție forțată) a Ministerului Finanțelor Publice a fost respinsă cu motivarea că acesta nu are calitate procesuală pasivă în cauză.

Împotriva acestei sentințe au formulat apel reclamantii și pârâții Consiliul Județean Vâlcea, Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea.

Reclamantii au susținut că în mod greșit, față de statuările Curții Supreme de Justiție prin decizia civilă nr.1538 din 5 mai 2000, nu s-a dispus obligarea Consiliului Județean Vâlcea în subordinea căruia se află Leagănul de Copii să le respecte dreptul de proprietate și posesie asupra imobilului situat în str.V.Olănescu nr.1, compus din două corpuri de clădire, unul cu 5 camere și dependințe, având numai parter și celălalt compus din parter și etaj și terenul de 1.673,08 m.p. identificat pe planul de situație anexă la raportul de expertiză tehnică efectuat în dosarul nr.2713/1998.

Prin apelul său, Consiliul Județean Vâlcea a susținut că hotărârea este nelegală și netemeinică sub următoarele aspecte:

- instanța de fond nu a analizat cererea reclamantilor în momentul admiterii acțiunii, respectiv nu s-a avut în vedere decizia Curții Supreme de Justiție care a casat cele două soluții pronunțate de Tribunalul Vâlcea și Curtea de Apel pitești și a trimis cauza spre rejudecare instanței de fond pentru ca, odată cu cererea principală, să fie judecată și cererea reconvențională formulată de acesta. Sub acest aspect se impunea ca instanța de fond să constate dreptul de proprietate asupra imobilului revendicat în favoarea acestuia, având în vedere dispozițiile art.46 din Legea nr.108/1998 care arată că patrimoniul transferat își păstrează destinația de organizare și desfășurare a activității de protecție a copilului aflat în dificultate, reclamantii putând beneficia conform Legii nr.10/2001, de despăgubiri bănești;

- instanța de fond în mod greșit a respins cererea privind acordarea despăgubirilor civile și de instituire a unui drept de retenție pentru restituirea contravalorii actualizate a investițiilor efectuate la cele două construcții care formează imobilul revendicat.

Se arată că în mod greșit au fost respinse obiecțiunile la raportul de expertiză efectuat în cauză, deși expertul nu a înțeles să identifice investițiile executate la cele două construcții revendicate de reclamantii;

- tribunalul a soluționat greșit cererea reconvențională formulată de acesta și cu privire la cele două capete având ca obiect constituirea unei servituți de trecere pe terenul revendicat de reclamantii de la Centrul Maternal, la stradă și constituirea unui drept de suprafață asupra terenului aferent construcției acestui dispozitiv în suprafață de 195,07 m.p., obligându-i la o sumă totală de 195.244.030 lei, în loc să admită această cerere contra unei prestații actuale, reprezentând lipsa de folosință a terenului;

- este nefondată și cererea de completare a acțiunii principale a reclamantilor cu privire la acordarea contravalorii dreptului de suprafață solicitată pentru terenul aferent Centrului Maternal, calculată în funcție de prețurile practicate pe metru pătrat pe piața liberă;

- tot nefondată este și obligarea Consiliului Județean Vâlcea la plata sumei de 47.325,79 lei reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilului - construcții și teren - începând cu data de 7 octombrie 1999, cererea reclamantilor sub acest aspect fiind inadmisibilă în raport de decizia Curții Supreme de Justiție prin care a fost casată hotărârea de restituire a imobilelor revendicate;

- în mod greșit a fost obligat la plata cheltuielilor de judecată în cuantum de 5.000.000 lei, în loc de 500.000 lei.

În principal, acest apelant a solicitat admiterea apelului, desființarea sentinței și pe fond respingerea acțiunii în revendicare a reclamantilor, iar în subsidiar, în cazul în care se va admite acțiunea în revendicare și se va dispune restituirea în natură a imobilelor, să se admită și cererea reconvențională formulată de acesta, în sensul obligării reclamantilor la plata despăgubirilor civile reprezentând contravaloarea investițiilor efectuate la cele două construcții revendicate, finanțate din fonduri Phare, conform contractului încheiat în 1995 și instituirea unui drept de retenție asupra celor două construcții până la achitarea integrală a contravalorii despăgubirilor cerute. S-a mai solicitat și constituirea unui drept de suprafață asupra terenului aferent construcției Centrului Maternal contra unei prestații anuale de 11.423.063 lei și constituirea unei servituți de trecere contra unei prestații anuale în sumă de 1.267.802 lei.

Ministerul Finanțelor Publice, în calitate de reprezentant al Statului Român, a susținut că sentința este nelegală și netemeinică pentru că în dispozitiv tribunalul nu se pronunță față de acesta în sensul respingerii acțiunii.

Pârâta S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea a susținut că hotărârea este nelegală și netemeinică pentru următoarele motive:

- instanța de fond nu a clarificat poziția juridică în cauza dedusă judecării, prin aceea că revendicarea terenului privește pe S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea, care îl deține cu titlu și care a edificat pe acesta o construcție cu bună-credință;

- nu s-a avut în vedere că valoarea imobilului deținut de aceasta și destinația sa comercială îl fac preponderent față de valoarea terenului revendicat de reclamant;

- în mod greșit a fost obligată să lase în deplină proprietate și posesie suprafața de 198,75 m.p., deși aceasta, conform certificatului de atestare a dreptului de proprietate în strada respectivă are numai suprafața de 60,92 m.p.

Prin decizia civilă nr.60/A din 9 octombrie 2002, Curtea de Apel Pitești – Secția Civilă a admis apelurile declarate de reclamant și de intervenientul Consiliul Județean Vâlcea, a schimbat în parte sentința atacată, a admis acțiunea în revendicare formulată de reclamant și a obligat Consiliul Județean Vâlcea, în subordinea căruia se află Leagănul de Copii Râmnicu Vâlcea, să respecte proprietatea și posesia a două corpuri de clădire alcătuite, unul din 5 camere și dependințe, având numai parter, iar celălalt compus din parter și etaj din paiantă, cu 6 camere și teren în suprafață de 1673,08 m.p.

Reclamantii au fost obligați să plătească Consiliului Județean Vâlcea suma de 1.260.364.700 lei cu titlu de despăgubiri civile și s-a instituit în favoarea ultimei apelante drept de retenție asupra clădirilor până la achitarea efectivă de către reclamant și a despăgubirilor.

S-au menținut restul dispozițiilor sentinței apelate, s-au respins apelurile formulate de pârâții Ministerul Finanțelor Publice și S.C. „Mopariv” S.A. Râmnicu Vâlcea împotriva aceleiași sentințe și au fost obligați acești apelanți-pârâți să plătească apelanților-reclamant suma de 3.000.000 lei cheltuieli de judecată.

Curtea Supremă de Justiție prin decizia civilă nr.2611 din 17 iunie 2003 a admis recursurile declarate de reclamant și intervenientul Consiliul Județean Vâlcea împotriva deciziei civile nr.60/A din 9 octombrie 2002 a Curții de Apel Pitești, a casat decizia atacată și a trimis cauza aceleiași instanțe pentru rejudecarea apelurilor declarate de reclamant și intervenient.

Recursurile formulate de S.C. „Vel Pitar” S.A. și Statul Român reprezentat de Ministerul Finanțelor Publice – Direcția Generală a Finanțelor Publice Vâlcea, împotriva aceleiași decizii, au fost respinse.

Primind dosarul spre rejudecare, Curtea de Apel Pitești – Secția Civilă, prin decizia civilă nr.1577/A din 2 iulie 2004 a declinat în favoarea Tribunalului Vâlcea competența de soluționare a apelurilor declarate de reclamant și de intervenientul Consiliul Județean Vâlcea, reținând că pricina, rămasă în pronunțare, a fost repusă pe rol pentru a se pune în discuția părților suplimentarea expertizei „în sensul de a impune expertului să arate pe fiecare categorie de lucrări durata normală de amortizare și respectiv uzura concretă a fiecărei lucrări în parte”.

În motivarea acestei decizii instanța de apel a reținut că, fiind adoptată Legea nr.195/2004 de aprobare a O.U.G. nr.58/2003, s-a pus în

discuție competența materială de soluționare a acțiunii în revendicare, cu toate capetele de cerere incidente și accesorii.

Art.III din legea sus menționată statuează că hotărârile pronunțate în primă instanță, în materia fondului funciar, sunt supuse apelului la tribunal și recursului la curtea de apel și că, în aceste situații, apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii se trimit la tribunale. Hotărârea pronunțată de tribunal fiind dată în materia fondului funciar și obiectul principal al revendicării constituindu-l terenul care aparține acestui fond (construcțiile fiind accesorii), instanța competentă să soluționeze apelurile este Tribunalul Vâlcea – Secția Civilă.

Împotriva acestei hotărâri au declarat recurs reclamantii și intervenientul Consiliul Județean Vâlcea.

Invocând dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, reclamantii au susținut că hotărârea atacată este nelegală în raport de obiectul pricinii și de faptul că instanța era investită cu soluționarea apelului prin hotărârea Curții Supreme de Justiție.

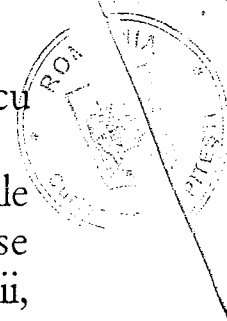
Au mai susținut că în cauză nu sunt aplicabile prevederile art.III din Legea nr.195/2004 care privesc hotărârile pronunțate de judecătorii în materia fondului funciar. Problema revendicării a fost tranșată în primul ciclu procesual, iar casarea s-a dispus numai sub aspectul cuantumului despăgubirilor datorate de părți.

Consiliul Județean Vâlcea și-a încadrat recursul pe dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă, arătând că la termenul când s-a invocat excepția (2 iulie 2004) părțile s-au opus la admiterea ei și instanța, deși a acordat termen pentru rediscutarea excepției la 9 iulie 2004, ulterior, după închiderea dezbaterilor, a revenit asupra termenului și a declinat competența în favoarea Tribunalului Vâlcea. Întrucât sentința a fost pronunțată de tribunal este impropriu ca și apelul să fie soluționat tot de tribunal, iar prin decizia civilă nr.2611/17 iunie 2003, Curtea Supremă de Justiție a trimis cauza curții de apel.

Recurentul-intervenient a susținut că pricina nu se încadrează în cauzele precizate de art.II și III din Legea nr.195/25 mai 2004.

Prin cererea înregistrată sub nr.6820/26 octombrie 2005, intimata S.C. „Vel Pitar” S.A. a arătat că este de acord cu recursul formulat de intervenientul Consiliul Județean Vâlcea, solicitând să se caseze hotărârea atacată.

Prin decizia nr.9403 din 17 noiembrie 2005, Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Civilă și de Proprietate Intelectuală a admis recursurile declarate de reclamantii Lupaș Adrian, Lupaș N.Nicolae, Lupaș Ovidiu, Lupaș Virginiu, Teodosiu Ana și intervenientul Consiliul Județean Vâlcea împotriva deciziei civile nr.1577/A din 2 iulie 2004 a Curții de Apel

Pitești – Secția Civilă, pe care a casat-o și a trimis cauze aceleiași instanțe pentru soluționarea apelurilor.

În considerentele acestei decizii s-au reținut următoarele:

Dispozițiile art.304 pct.9 Cod procedură civilă sunt incidente în cauză, întrucât hotărârea atacată a fost pronunțată cu aplicarea greșită a art.III din Legea nr.195/2004 și art.3 (2) Cod procedură civilă.

Legea nr.195/2004, în art.III, reglementează aspecte procesuale privind căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate în materia fondului funciar.

Textul prevede în alin.1, că hotărârile pronunțate de judecătorii în primă instanță în materia fondului funciar sunt supuse apelului la tribunal și recursului la curtea de apel, iar în alin.2 dispune că apelurile aflate pe rolul curților de apel la data intrării în vigoare a legii se trimit la tribunale.

Expresia „în materia fondului funciar” se circumscrie reglementărilor legale care privesc fondul funciar și litigiilor întemeiate pe dispozițiile legilor speciale privitoare la fondul funciar.

Textul citat se aplică hotărârilor judecătorești date în plângerile formulate împotriva hotărârilor comisiilor județene sau ordinul prefectului și celor date în acțiuni care privesc constituirea, reconstituirea dreptului de proprietate ori constatarea nulității titlului de proprietate, potrivit art.III din Legea nr.169/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr.18/1991.

Or, în prezenta cauză, litigiul care are ca obiect revendicarea unor imobile nu este în materia fondului funciar, în sensul art.III din Legea nr.195/2004, așa cum greșit s-a reținut prin hotărârea atacată.

Prin acțiunea întemeiată pe art.480 Cod civil, recurenții-reclamanți își valorifică dreptul de proprietate asupra imobilelor care fac obiectul cererii (teren și construcții), iar instanțele competente material să soluționeze cauza în fond și căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate se stabilesc în raport de prevederile art.1 și următoarele Cod procedură civilă, competența fiind determinată de valoarea imobilelor revendicate.

De aceea, față de valoarea imobilelor de 5.457.230.254 lei, precizată de recurentul-pârât prin adresa nr.8589 din 7 noiembrie 2005, conform art.3 (2) Cod procedură civilă, competentă să soluționeze apelul este Curtea de Apel pitești și nu Tribunalul Vâlcea, în favoarea căruia s-a declinat competența prin hotărârea atacată.

Față de aceste considerente, în baza art.312 (5) Cod procedură civilă au fost admise recursurile, casată hotărârea atacată și trimisă cauza pentru soluționarea apelurilor la Curtea de Apel Pitești.

Cu ocazia rejudecării, la termenul de judecată din 25 iunie 2007, Curtea a pus în discuția părților procesuale tardivitatea cererii de la fila 119 formulată de procuratorul Popa Marin, prin care acesta a solicitat în numele

moștenitorilor autorilor Lupaș N.Nicolae restituirea în natură a construcției făcută fără autorizație.

Prin decizia civilă nr.2611 din 17 iunie 2003 pronunțată de Curtea Supremă de Justiție – Secția Civilă s-a dispus ca la rejudecare să se lămurească cadrul procesual privind cererile modificatoare și precizatoare și dacă rejudecarea fondului a vizat sau nu toate cererile sau numai acelea stabilite prin decizia civilă nr.1538 din 5 mai 2000 a Curții Supreme de Justiție - Secția Civilă, precum și lămurirea situației juridice a construcției.

De asemenea, prin aceeași decizie de casare s-a dispus ca instanța să se pronunțe cu privire la cererea reclamanților referitoare la despăgubirile civile acordate reprezentând contravaloarea lipsei de folosință, cerere formulată de reclamanți la 21 noiembrie 2000, care nu poartă rezoluție de primire, dar este păstrată la dosar și neanalizată, avându-se în vedere că această cerere a fost formulată după casarea cu trimitere spre rejudecare.

Prin decizia nr.283/A din 28 iunie 2007, Curtea de Apel Pitești – Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie a admis apelurile declarate de reclamanți în contradictoriu cu pârâții, împotriva sentinței civile nr.175 din 8 octombrie 2001 pronunțată de Tribunalul Vâlcea, a desființat această sentință și a trimis cauza spre rejudecare la același tribunal.

A respins ca tardivă cererea formulată de procuratorul Popa Marin, de restituire în natură a construcției făcută fără autorizație.

Pentru a hotărî astfel, curtea a reținut cererea formulată de procuratorul Popa Marin, prin care acesta a solicitat în numele moștenitorilor autorilor Lupaș N.Nicolae, restituirea în natură a construcției făcută fără autorizație, este tardivă în raport de prevederile art.132 Cod procedură civilă, urmând a fi respinsă ca atare.

Prevederile art.297 Cod procedură civilă au fost modificate și în prezent instanța de apel nu mai poate anula hotărârea pronunțată de prima instanță în care nu s-a rezolvat fondul cauzei și nici nu mai poate reține cauza spre rejudecare, fiind obligată conform noilor dispoziții legale să desființeze hotărârea atacată și să trimită cauza spre rejudecarea primei instanțe.

Având în vedere prevederile deciziei de casare nr.2611 din 17 iunie 2003 pronunțată de Curtea Supremă de Justiție – Secția Civilă, Curtea constată că instanța de fond nu s-a pronunțat pe cererea reconvențională formulată la data de 18 decembrie 1998 de Consiliul Județean Vâlcea (fila 209 dosar nr.2713/1998 al Tribunalului Vâlcea – Secția Civilă) și pe cererea reconvențională modificatoare introdusă tot de aceeași parte procesuală, aflată la fila 87 dosar nr.4520/2000 al Tribunalului Vâlcea, ceea ce echivalează cu necercetarea fondului, se impune desființarea hotărârii pronunțată de tribunal și trimiterea spre rejudecare acestei instanțe, conform art.297 Cod procedură civilă.

Cu ocazia rejudecării, prima instanță s-a pronunțat și pe cererea de lipsă de folosință aflată la fila 84 dosar nr.4520/2000 al Tribunalului Vâlcea – Secția Civilă, ținând seama că această cerere a fost formulată după casarea cu trimitere spre rejudecare.

Pentru aceste considerente, în baza art.297 Cod procedură civilă s-au admise apelurile declarate de reclamantii Lupaș Adrian, Lupaș N.Nicolae, Lupaș Ovidiu, Teodosiu Ana, Lupaș Virgiliu și de pârâții Consiliul Județean Vâlcea, Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice, S.C. „MOPARIV” S.A. Râmnicu Vâlcea - prin succesoarea în drepturi S.C. ”ȘAPTE SPICE” S.A. Râmnicu Vâlcea, fostă S.C. „VEL PITAR” S.A. Râmnicu Vâlcea, și S.C. „VP MAGASSIN” S.A. Râmnicu Vâlcea și pe cale de consecință s-a desființat sentința civilă nr.175 din 8 octombrie 2001 pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția Civilă și s-a trimis cauza spre rejudecare la același tribunal.

Cu ocazia rejudecării, prima instanță trebuia să lămurească situația juridică a construcției și dacă rejudecarea fondului a vizat sau nu toate cererile sau numai acelea stabilite prin decizia civilă nr.1538 din 5 mai 2000 a Curții Supreme de Justiție - Secția Civilă, lămuriri ce sunt obligatorii și au fost statuate prin decizia de casare nr.2611 din 17 iunie 2003 pronunțată de Curtea Supremă de Justiție – Secția Civilă.

În baza art.132 Cod procedură civilă s-a respins ca tardivă cererea formulată de procuratorul Popa Marin, în numele moștenitorilor autorilor Lupaș N.Nicolae, aflată la fila 119 dosar și prin care a solicitat restituirea în natură a construcției făcută fără autorizație.

Împotriva deciziei au declarat recurs reclamantii, arătând că instanța de apel a încălcat dispozițiile art.315 alin.1 și 3 Cod pr.civilă, în sensul că au fost încălcate statuările instanței supreme date prin deciziile nr.2611 din 17.06.2003 a fostei Curți Supreme de Justiție precum și prin decizia nr.9403/17.11.2005 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Sesizată fiind cu judecata recursului, Înalta Curte de Casație și Justiție, prin decizia civilă nr.3874 din 12 iunie 2008 a admis recursul declarat de reclamantii împotriva deciziei civile nr.283/A/28.06.2007 pronunțată de Curtea de Apel Pitești, a casat decizia și a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanță.

Pentru a se pronunța astfel instanța supremă a decis că, prin decizia civilă nr.2611/2003 Curtea Supremă de Justiție a dispus ca la rejudecare să se lămurească cadrul procesual sub aspectul cenzurării cererilor modificatoare și precizatoare, iar instanța trebuia să aprecieze în ce măsură rejudecarea fondului a vizat sau nu toate cererile sau numai acelea stabilite prin decizia nr.1538/5.05.2000 a Curții Supreme de Justiție, precum și lămurirea situației juridice a construcției.

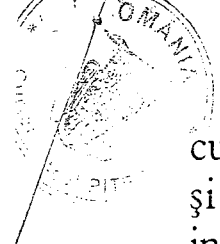
De asemenea, prin aceeași decizie de casare s-a statuat ca instanța să se pronunțe cu privire la cererea reclamanților referitoare la contravaloarea lipsei de folosință a imobilelor, cerere formulată la data de 21.11.2000.

Or, instanța de apel a considerat că instanța de fond nu s-a pronunțat pe cerere reconvențională formulată de Consiliul Județean Vâlcea la 18 decembrie 1998 și pe cererea reconvențională modificatoare formulată de aceeași parte, pretinzând că aceasta echivalează cu necercetarea fondului și încălcând dispozițiile art.315 alin.1 și 3 Cod pr.civilă în sensul că nu a ținut cont de statuările instanței de recurs asupra problemelor de drept dezlegate și eronat a reținut că Tribunalul Vâlcea nu a analizat cererea reconvențională și modificatoare, când de fapt, prin sentința civilă nr.175 din 8 octombrie 2001, Tribunalul Vâlcea a admis în parte cererile reclamanților, precum și cererea reconvențională formulată de Consiliul Județean Vâlcea, cu modificările și completările ulterioare (fila 84 din dosar).

Instanța de apel fiind sesizată din nou cu rejudecarea după casare și având în vedere îndrumările obligatorii date prin decizia nr.3874 din 12 iunie 2008 cu privire la pronunțarea obligatorie pe anumite capete de cerere, la termenul din 7 noiembrie 2008 părțile, respectiv apelanții-reclamanți și apelantul-pârât Consiliul Județean Vâlcea au solicitat instanței acordarea unui termen de judecată în vederea soluționării litigiului pe cale amiabilă.

Ulterior, s-au acordat mai multe termene de judecată pentru ca părțile să rezolve litigiul pe cale amiabilă, având în vedere și statuările obligatorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție, însă și interesele reciproce ale acestora și ținând cont de faptul că în cauza dedusă judecării efectuarea unei tranzacții nu era posibilă, deoarece există mai mulți apelanți-pârâți care nu s-au prezentat în fața instanței de judecată, practic neavând interes (Statul Român - prin Ministerul Finanțelor și SC MOPARIV SA Rm.Vâlcea, precum și alți intimați-pârâți), iar referitor la apelanții-reclamanți numai unul dintre aceștia, respectiv Lupaș Adrian, s-a prezentat în fața instanței de judecată, s-au depus note scrise și susțineri cu ocazia cuvântului pe fondul apelului, prin care, practic, atât apelanții-reclamanți cât și apelantul-pârât Consiliul Județean Vâlcea înțeleg să nu mai susțină motivele de apel, cu alte cuvinte, există o înțelegere și o renunțare reciprocă la pretențiile deduse judecării.

Astfel, apelanții-reclamanți susțin numai critica care vizează nepronunțarea instanței de fond cu privire la admiterea acțiunii în revendicare, și precizează că nu mai insistă în critica care vizează contravaloarea lipsei de folosință a imobilelor în litigiu începând cu data de 7.10.1999 și până în prezent, și arată că sunt de acord cu instituirea în favoarea apelantului Consiliul Județean Vâlcea a unui drept de suprafață fără plată pe terenul proprietatea lor, precum și a unei servituți de trecere, tot fără plată, în favoarea aceluiași apelant-pârât.

Apelantul-pârât Consiliul Județean Vâlcea a arătat că este de acord cu acțiunea în revendicare, problema fiind tranșată de drept în mod irevocabil și nu mai insistă în critica referitoare la plata despăgubirilor civile și la instituirea unui drept de retenție.

Examinând actele și lucrările dosarului și decizia apelată prin prisma motivelor de apel invocate de apelanții-reclamanți, curtea va constata că apelul acestora este fondat pentru o singură critică și anume, critica privind faptul că în mod greșit instanța de fond a omis să se pronunțe pe acțiunea în revendicare.

Astfel, deși prima instanță a reținut în considerente că instanța supremă a statuat că cele două imobile revendicate, respectiv construcție și teren au fost preluate de stat fără titlu valabil, întrucât naționalizarea s-a făcut de la o altă persoană decât de la adevăratul proprietar, ulterior, prin dispozitiv, a omis să se pronunțe cu privire la acest capăt de cerere situație față de care sentința va fi schimbată cu consecința admiterii acțiunii în revendicare.

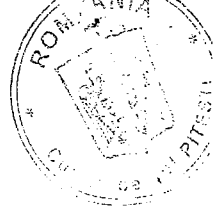
Referitor la apelul declarat de către pârâta SC MOPARIV SA Vâlcea și continuată de succesorii acesteia, respectiv SC ȘAPTE SPICE și SC"VP MAGASSIN"SA, urmează să se constate de către curte că acesta este nefondat și va fi respins pentru următoarele considerente.

Situația juridică a terenului deținut de către aceștia a fost analizată prin decizia Curții Supreme de Justiție, respectiv nr.1538/5 mai 2000, în care s-a statuat că imobilele proprietatea apelanților-reclamanți au fost preluate de la autorul acestora, fără titlu valabil, inclusiv terenul pe care îl ocupă pârâții.

Instanța de fond, în mod corect a reținut că certificatul de atestare a dreptului de proprietate din 15 martie 1996, de care se prevalează pârâții, nu conferă caracter de opozabilitate reclamanților, prin compararea celor două titluri, cel prezentat de reclamanți este determinant, întrunind elementele caracterului de preferabilitate și al unei bune determinări.

Terenul ocupat de către aceste pârâte a fost identificat de către expertiza efectuată în cauză și redat în planșa nr.1 și nu are nici un fel de relevanță faptul că în certificatul de atestare al dreptului de proprietate este trecută numai suprafața de 62,9 m.p., din moment ce s-a stabilit cu expertiza tehnică întocmită în cauză că ocupă efectiv din terenul reclamanților suprafața de 98,175 m.p.

În ceea ce privește apelul declarat de Ministerul Finanțelor, prin care s-a susținut că sentința primei instanțe este nelegală și netemeinică pentru că nu se pronunță în mod expres față de această parte în sensul respingerii acțiunii, curtea constată că acest apel este lipsit de interes și urmează a fi respins atâta vreme cât, din dispozitivul sentinței apelate rezultă în mod clar că instanța s-a pronunțat numai față de Consiliul Județean Vâlcea și SC MOPARIV Rm.Vâlcea.

În plus, din considerentele sentinței apelate rezultă că cererea față de Statul Român, reprezentat prin Ministerul Finanțelor, este nejustificată raportat la lipsa calității procesuale pasive, deoarece imobilele în litigiu nu se află în proprietatea statului, ci în folosința unităților administrative aflate în subordinea Consiliului Județean Vâlcea.

De altfel, cu privire la aceste apeluri (ale Statului Român, prin Ministerul Finanțelor și apelul declarat de SC MOPARIV SA Rm.Vâlcea), prin decizia civilă nr.2611 din 17 iunie 2003 a Înaltei Curți de Casație și Justiție au fost respinse recursurile declarate de aceste părți, situație față de care, în privința lor, soluția a rămas irevocabilă.

În ceea ce privește apelul declarat de Consiliul Județean Vâlcea, acesta va fi admis cu privire la constituirea unei servituți de trecere pe terenul proprietatea reclamanților, cât și constituirea unui drept de superficie, ambele fără plată, situație care rezultă din înțelegerea părților efectuată în apel, fondată fiind și critica prin care prima instanță a obligat această parte la plata sumei de 47325,79 lei, reprezentând contravaloarea lipsei de folosință a imobilelor – construcții și teren – începând cu data de 7 octombrie 1999 și până în prezent, în favoarea apelanților-reclamanți, ținând cont de faptul că apelanții-reclamanți au fost de acord să renunțe la această solicitare.

Esențial este că această parte a renunțat la despăgubirile civile ce reprezintă îmbunătățirile aduse la imobilele în litigiu și care profită apelanților-reclamanți, precum și la instituirea unui drept de retenție până la plata acestora.

Față de cele arătate mai sus, curtea, în baza dispozițiilor art.296 Cod pr.civilă, va admite apelurile declarate de reclamanții LUPAȘ ADRIAN, LUPAȘ N. NICOLAE, LUPAȘ OVIDIU, TEODOSIU ANA, LUPAȘ VIRGILIU ȘI DE PĂRĂTUL CONSILIUL JUDEȚEAN VÂLCEA, va schimba în parte sentința în sensul că va admite acțiunea în revendicare și va obliga Consiliul Județean Vâlcea, în subordinea căruia se află Leagănul de Copii Râmnic Vâlcea, să lase reclamanților în deplină proprietate și posesie următoarele imobile: 2 corpuri clădire, unul cu 5 camere și dependințe, având numai parter și celălalt compus din parter și etaj din paintă cu 6 camere și teren în suprafață de 1673,08 m.p., astfel cum au fost identificate în raportul de expertiză tehnică de la fila 55 dosar fond.

Va institui în favoarea apelantului Consiliul Județean Vâlcea, pe terenul proprietatea reclamanților, un drept de superficie fără plată, respectiv pe terenul în suprafață de 195,70 m.p., cu următoarele vecinătăți: la Est-construcția existentă a Leagănelui pentru Copii Râmnic Vâlcea, la Vest-terenul reclamanților, la Nord-clădirea parter plus etaj a reclamanților, la Sud-proprietatea Ghidu Gheorghe, care reprezintă terenul aferent Centrului Maternal, identificat în anexa a doua a raportului de expertiză tehnică, din dosarul nr.4520/2000.

Va dispune constituirea în favoarea Consiliului Județean Vâlcea a servituții de trecere fără plată de la Centrul Maternal la calea publică, strada V.Olănescu, pe terenul proprietatea reclamanților în suprafață de 21.72 m.p.(lungime 18,05 m.p.) redată în planșa nr.3 prin culoarea galben a raportului de expertiză tehnică.

Va respinge cererea reclamanților privind sumele ce reprezintă contravaloarea terenului grevat de sarcini și contravaloarea lipsei de folosință a imobilului în litigiu, respectiv construcții și teren, începând cu data de 07.10.1999 și până în prezent.

Va respinge ce nefondate apelurile declarate de pârâții STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, SC MOPARIV SA RM. VÂLCEA- PRIN SUCCESORUL ÎN DREPTURI SC "ȘAPTE SPICE" S.A, FOSTĂ SC "VEL PITAR" SA și SC "VP MAGASSIN" SA, împotriva aceleiași sentințe.

Va menține în rest sentința apelată. Fără cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E**

Admite apelurile declarate de reclamanții LUPAȘ ADRIAN, LUPAȘ N. NICOLAE, LUPAȘ OVIDIU, TEODOSIU ANA, LUPAȘ VIRGILIU, domiciliați în București, str.Puțul cu Plopi nr.4, et.2, ap.5, sector 2 și de pârâțul CONSILIUL JUDEȚEAN VÂLCEA, Rm.Vâlcea, str.General Praporgescu nr.1, județul Vâlcea, împotriva sentinței civile nr.175 din 08 octombrie 2001 pronunțată de Tribunalul Vâlcea în dosarul nr.4520/2000, intimați fiind DIRECȚIA SANITARĂ VÂLCEA, cu sediul în Rm.Vâlcea, Calea lui Traian nr.331, județul Vâlcea și DIRECȚIA JUDEȚEANĂ VÂLCEA PENTRU PROTECȚIA COPILULUI, cu sediul în Rm.Vâlcea, str.T.Vladimirescu nr.28, județul Vâlcea.

Schimbă în parte sentința în sensul că admite acțiunea în revendicare și obligă Consiliul Județean Vâlcea, în subordinea căruia se află Leagănul de Copii Râmnic Vâlcea, să lase reclamanților în deplină proprietate și posesie următoarele imobile: 2 corpuri clădire, unul cu 5 camere și dependințe, având numai parter și celălalt compus din parter și etaj din paianță cu 6 camere și teren în suprafață de 1673,08 m.p., astfel cum au fost identificate în raportul de expertiză tehnică de la fila 55 dosar fond.

Instituie în favoarea apelantului Consiliul Județean Vâlcea, pe terenul proprietatea reclamanților, un drept de suprafață fără plată, respectiv pe terenul în suprafață de 195,70 m.p., cu următoarele vecinătăți: la Est-construcția existentă a Leagănelui pentru Copii Râmnic Vâlcea, la Vest-terenul reclamanților, la Nord-clădirea parter plus etaj a reclamanților, la Sud-

proprietatea Ghidu Gheorghe, care reprezintă terenul aferent Centrului Maternal, identificat în anexa a doua a raportului de expertiză tehnică, din dosarul nr.4520/2000.

Dispune constituirea în favoarea Consiliului Județean Vâlcea a servituții de trecere fără plată de la Centrul Maternal la calea publică, strada V.Olănescu, pe terenul proprietatea reclamanților în suprafață de 21.72 m.p.(lungime 18,05 m.p.) redată în planșa nr.3 prin culoarea galben a raportului de expertiză tehnică.

Respinge cererea reclamanților privind sumele ce reprezintă contravaloarea terenului grevat de sarcini și contravaloarea lipsei de folosință a imobilului în litigiu, respectiv construcții și teren, începând cu data de 07.10.1999 și până în prezent.

Respinge ce nefondate apelurile declarate de pârâții STATUL ROMÂN PRIN MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE, București, str.Apollodor nr.17, sector 5, SC MOPARIV SA RM. VÂLCEA- PRIN SUCCESORUL ÎN DREPTURI SC "ȘAPTE SPICE" S.A, FOSTĂ SC "VEL PITAR" SA, Rm.Vâlcea, str.Timiș nr.22, județul Vâlcea și SC "VP MAGASSIN" SA, Rm.Vâlcea, str.Timiș nr.22, sc.1, ap.birou nr.9, județul Vâlcea, împotriva aceleiași sentințe.

Menține în rest sentința apelată.

Fără cheltuieli de judecată.

Definitivă.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 7 mai 2009, la Curtea de Apel Pitești - Secția civilă, pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale și pentru cauze cu minori și de familie.

M.S.

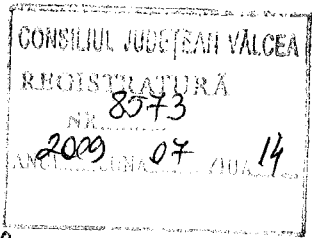
J.D.

Grefier,

13.05.2009
Red.J.D.
EM/16 ex.
jud.fond.L.Iconaru

Prezenta decizie fiind conformă cu originalul din dosarul nr. 736/16/2008, se legalizează de noi cu mențiunea că este irevocabilă prin nerecurare.

Domnule Președinte

Subsemnatul Popa Adrian, procurator al dl. după Adrian, în baza Deciziei Civile 88A/2009 anexată prezentei, investită cu formula definitivă și irevocabilă, în caz de dispuneți pederă imobilul construit în teren situat în Rm. Vilcea pe str. pl. Vasile Olărescu.

În acest sens rog ca mi se comence săte la care mergeți să mă prezint pt. luarea în primire -

Tel. contact 0745 007899.

14.07.2009

Domnului Președinte al Căsu. Jud.
Vilcea